

DESIRE®

A romantic couple is shown in a close embrace, nearly kissing. The man, on the left, has short brown hair and a light beard, wearing a grey suit jacket over a dark shirt. The woman, on the right, has long dark hair and is wearing a purple sleeveless dress. They are positioned in front of a window with a view of a city skyline at night, with blue and white lights visible. The overall mood is intimate and sensual.

Joss Woodová
Tajemství
dávne noci

 HARLEQUIN®
TM

JOSS WOODOVÁ

TAJEMSTVÍ
DÁVNÉ NOCI

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

Milá čtenářko,

do podzimních plískanic jsem si pro Vás nachystal příběhy plné spalující vášně, tak věřím, že Vás zahřeje a potěší. Všechny romance spojuje motiv spontánního neplánovaného sexu na jednu noc, který však má své důsledky a hrdinové se jim musí postavit. V povídce V doupěti Netvora jim tak nezbyvá než opustit své obranné valy, překonat strach a pustit se na nejistou půdu hlubšího vztahu, pokud nechtějí jeden o druhého přijít. Hrdinové romancí Tajemství dávné noci a Víc než přátelé čeká ještě náročnější úkol. Z jejich sblížení vzešel nový život a oni se musejí potýkat nejen s nároky rodičovství, ale také musejí zodpovědět otázku, zda dokážou přetavit vzájemnou vášně do nosného láskyplného vztahu, který si zaslouží jak oni sami, tak i jejich děťátko.

Přeju Vám hodně radosti z četby.

S láskou

Váš Harlequin

Joss Woodová

**TAJEMSTVÍ
DÁVNÉ NOCI**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Trouble with Little Secrets

První vydání:
Harlequin Books, 2023

Překlad:
Petr Kovács

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2023 by Joss Wood
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2024
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-291-1070-9 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-1071-6 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-1072-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Já, Lady Avangeline Forrester-Granthamová, se přiznávám, že mě nenachytali poprvé, že už jsem v podobné situaci byla, jen to nikdy nebylo tak zlé. Pokud se však ke mně moji vnukové budou dál chovat, jako bych byla duševně méněcenná, pořádně si je podám. Vím toho úplně stejně jako oni. Možná dokonce víc.

Jack Grantham byl na svého bratra hodně, ale hodně našťvaný.

Nebylo to poprvé, kdy ho Fox vytočil – oba byli pořádní paličáci a na svých sporech měli rovnocenný podíl – jenže tentokrát se jejich hádka dostala na úplně jinou úroveň.

Vlastně byl vzteky bez sebe a nedokázal si představit, dá-li se jejich vztah ještě zachránit. Právě teď si v duchu říkal, že pokud svého bratra a obchodního partnera již do smrti neuvidí, bude to považovat za výhru.

Jack se opřel čelem o studené okno své kanceláře s nádherným výhledem na Central Park. V hlavě mu zběsile bušilo... hlava ho bolela už několik dní a nezdálo se, že by chtěla v dohledné budoucnosti přestat.

Když uslyšel rázné zaklepaní na pootevřené dveře kanceláře, ani se neobtěžoval otočit. „Jdi pryč, Foxi.

Nemám na tebe náladu. A nevím, jestli ještě někdy mít budu.“

„Pláčeš na nesprávném hrobě.“

Jack se otočil a jeho zachmuřený výraz v jediném okamžiku vystřídal široký úsměv. S Merrickem Knowlesem společně vyrůstali v obrovské rezidenci Calcott Manor. Děství tu s nimi trávili ještě bratranec Soren a jeho dva bratři Malcolm a Fox. O všechny se starala jejich babička Avangeline, miliardářka a majitelka řetězce luxusních hotelů a restaurací. Když se jeho a Sorenovi rodiče zabili při leteckém neštěstí, své impérium prodala a s pomocí své pomocnice v domácnosti a zároveň i nejlepší kamarádky Jacinty Knowlesové se ujala čtyř rozjívěných chlapců, z nichž nejstaršímu nebylo ani jedenáct. Všechny je přestěhovala na Calcott Manor, což byla obří vila s rozlehlými pozemky a zahradami kousek za Hatfieldem ve státě Connecticut. Jedním z chlapců, kteří tu pak spolu bok po bolu vyrůstali, byl i Jacintin osmiletý syn Merrick. A Merrick se nestal pouze jeho nevlastním bratrem, ale zároveň i nejlepším kamarádem.

Merrick nyní přešel ke kávovaru v rohu kanceláře, postavil pod obě trysky šálky a hřbetem dlaně spustil přípravu espresa. Pak oba miniaturní hrníčky vzal, přešel přes celou místnost a jeden z nich podal Jacovi.

Byla to dnes dopoledne již jeho šestá káva, ale ani nadměrná dávka kofeinu, která mu kolovala v těle, nedokázala utišit jeho doutnající vztek. Připadal si, jako by ho jeho bratr zradil a bodl mu dýku přímo do zad. Pořád se nedokázal smířit s tím, že mu takovou podlost udělal jeho jen o málo starší sourozenec.

„Víš přece sám nejlíp, že se tě Fox snažil jenom chránit,“ konstatoval Merrick, posadil se na pohovku

a natáhl si před sebe své dlouhé nohy. Všichni byli velcí, ale Merrick z nich vyrostl nejvíc, rozhodně přes metr devadesát.

„Je mi třicet čtyři. Nepotřebuju, aby mě někdo chránil,“ zavrčel Jack a dosedl do svého na zakázku vyrobeného koženého kancelářského křesla.

Když jeho, Sorena a Merricka pozval Fox minulý týden na večeři do svého hotelového apartmá, Jack měl za to, že jim chce sdělit výsledky své návštěvy na Calcott Manor a informovat je, jestli se mu podařilo pohnout jejich záležitostmi alespoň o kousek dopředu. Šlo o to, že se všichni až dosud marně snažil přesvědčit svoji zatvrzelou, stále nezdolnou babičku, aby konečně sepsala poslední vůli. Ve svých dvaosmdesáti letech stála již doslova na prahu nebe a disponovala majetkem, který by dokázal uživit menší rozvojovou zemi. Pokud by zemřela bez závěti, její dědicové by na dlouhé roky uvízli ve složitých procedurách dědického řízení, a to nejen doma, ale po celém světě, kde všude měla roztroušený svůj majetek. Jack doufal, že jim Fox přiveze vysvětlení, proč je Avangeline v otázce závěti tak nelogicky odmítavá.

Také předpokládal, že jim Fox vysvětlí, proč se v babiččině domácí rezidenci usídlila Alyson Garwoodová, coby její host a také příjemkyně jater jeho druhého bratra, která jí byla po jeho smrti transplantována. Jack doufal, že jim Fox objasní, proč si vzala volno v právní kanceláři, kde pracovala jako specialista na sociální média, a uchýlila se zrovna na Calcott Manor. Co si od toho slibovala? Peníze nebo majetek, který jí Avangeline zanechá?

Zádné nové zprávy se ovšem nekonaly. Naopak. Fox se vrátil a rozmetal jeho svět na kousky. Dozvěděl se totiž, že jejich babičku někdo vydírá. Vyděrač

vyhrožuje, že veřejně odhalí její dlouholetého milence – jako by na tom ještě záleželo? – a, což bylo mnohem závažnější, zveřejní i skutečnost, že jeho rodiče vlastnili luxusní soukromý sado-masochistický klub, kde si i sami užívali. Ano, lidé, které tak obdivoval, uznával a přímo zbožňoval.

Odhalení jejich nebezpečného, utajovaného životního stylu ho naprosto šokovalo o to víc, že Fox o něm již dlouhá léta věděl, ale vše před ním tajil.

Merrick odložil svůj šálek na stolek, předklonil se a opřel si předloktí o stehna. „Jacku, od prvního okamžiku, kdy jsme se poznali, tuším, že máš o svých rodičích zcela nerealistické mínění. Vždycky jsi je považoval za vzor naprosté dokonalosti. Celý život usiluješ o to, abys byl stejný jako oni. Jsi na ně pyšný a chceš se jim podobat.“

Jack si přešel rukou přes obličej. „Až na to, že to byla lež naprosto nepředstavitelných rozměrů. Fox to věděl a nechal mě jí celou tu dobu věřit.“

„A co přesně tě vlastně štve ze všeho nejvíc? Že tvoji rodiče vyznávali trochu neortodoxní pojetí sexu, nebo že nebyli tak dokonalí, jak sis je vysnil?“

„Štve mě především to, že mi Fox o ničem neřekl!“ rozkřikl se Jack.

„Jistě, na tohle naštvání máš plné právo,“ souhlasil Merrick a jako vždy byl ten rozumný a přístupný různým názorům. To Merrick je vždycky všechny chránil, byl jako lepidlo, které je drželo pohromadě. Jack nyní doufal, že to bude lepidlo dostatečně pevné, protože cítil, jak se jejich pouto trhá.

„Ale zároveň naprosto chápu, proč si to Fox nechal pro sebe. Pro tebe byl vztah k rodičům vždycky strašně důležitý, byl jsi jimi úplně posedlý. Fox prostě chtěl, aby sis tenhle obrázek uchoval neposkvrněný.“

„To je pěkná kravina!“

Merrick přizvedl své tmavé obočí, stejně černé jako jeho vlasy. „Už jsi zapomněl, jak ses jednou soudil s novinami, které se na dvou řádcích zcela obecně zmínily, že tvůj otec možná využil své politické kontakty, aby získal velkou státní zakázku?“

„To jsem prohrál,“ zavrčel Jack.

Merrick přešel jeho vzteklou odpověď bez poznámky. „Vydal jsi velmi razantní tiskové prohlášení k memoárům Vance Kaneho, ve kterých popsal svůj románek s jistou nádhernou blondýnou z Východního pobřeží, přičemž všem informovaným muselo být okamžitě jasné, že tím naráží na tvou mámu. Jenže ty jsi byl jako šílenec přesvědčený, že tvoji rodiče spolu byli přímo nadpozemsky šťastní, takže jsi rozvířil skandál kvůli několika řádkům knihy, kterou téměř nikdo nečetl. Akorát jsi na všechno upozornil. Kdykoli se pověsti tvých rodičů někdo jen dotkne, okamžitě vystartuješ. Po celou tu dobu se ptám proč.“

Jack se díval na prázdný šálek, který držel v ruce a vybavil si svůj poslední rozhovor s otcem ráno v den jeho smrti. Konečně v sobě našel odvahu ukázat mu vysvědčení, na kterém byly jedničky a dvojky. Jeho otec si ho dlouze prohlížel svýma chladnýma očima a pak pronesl slova, která následně definovala celý jeho život.

To je všechno, co umíš?

Všechno, to jak se oblékal, choval, jeho pracovní morálka, vztahy i obchodní úspěchy poměřoval těmito slovy. Tátovu otázku si kladl opravdu často a *ne* byla jediná odpověď, s níž dokázal přijít. Vždycky je přece možné být lepší, pracovat usilovněji, být chytřejší.

Nový projekt, rande, obchod i vztah musely být

vždy lepší než ten předchozí. Neustále se honil za novými cíli a plány. Byl jako křeček, který se bez ustání točí ve svém kolotoči.

V jeho očích byli rodiče ti nejlepší a takový chtěl být i on.

Až na to, že takoví nebyli a on neměl představu, jak má tuto informaci zpracovat. Připadal si, jako by ho Fox zbavil kotvy a nyní ho unášel proud na širé moře.

A také cítil vztek. Nepředstavitelný vztek.

Merrick dopil kávu, znovu se opřel a přeložil si nohu přes nohu. „Musíš se přes to dostat, Jacku, a musíš Foxovi odpustit. Jen se tě snažil chránit. Přežili jste smrt svých rodičů a dokázali jste se s ní vyrovnat. Malcolm vám nestojí za to, abyste se kvůli němu rozhádali.“

„Kladeš vinu na toho nepravého,“ vyštěkl Jack. „Já jsem tak důležitou informaci před nikým neskrýval.“

„Jenže sis je natolik zidealizoval, že jsi Foxovi nedal na výběr. Nesnesl jsi ani ten nejmenší náznak kritiky, který by proti nim někdo nasměroval. Musíš přijmout, že i oni měli své chyby. To přece neznamená, že je máš přestat milovat.“

„Vlastnit sadomasochistický sex klub bych nenazýval zrovna chybou. To bylo –“ Jack svá rozhořčená slova na poslední chvíli spolkl. „Prostě to mnou přílišně otrásl.“

„Tomu rozumím,“ souhlasil Merrick. „Na druhou stranu nejsi už žádný malý kluk, takže chápeš, že lidé mívají různé potřeby.“

Z toho, že tady nahlas mluví o sexuálním životě jeho rodičů, se mu dělalo zle, ale Merrick měl pravdu. Je dost starý na to, aby věděl, že některé věci se prostě dějí. Jisté volby životního stylu svých rodičů

by ještě dokázal zkousnout. To, z čeho ale šlel ze všeho nejvíc, byl zbytek informací, které se k němu dostaly.

„To všechno zvládnou pochopit, ale že si na svoje hrátky najímali holky a kluky, kterým bylo sotva šestnáct, to mě vážně vytočilo. A že si máma našla na dark netu partu těch nejpochybnějších individuů, které si byla ochotná pustit do života, to je přece naprosté šílenství. A hloupost.“

Jenže jeho rodiče rozhodně hloupí nebyli. Co si tedy, proboha živého, mysleli?

„A co říkáš na to, že se podle všeho tak nenáviděli, že rozvod visel doslova ve vzduchu?“

To byla další rána a on si připadal, jako by celou tu dobu žil v nějakém jiném světě, který neměl se skutečností vůbec nic společného. Pro něj byli rodiče dva nejšťastnější lidé pod sluncem, ale i to byl omyl. A pokud tu byl někdo hloupý, pak to byl on. „Beru to jako připomínku, že není radno věřit ani těm nejbližším. Lžou úplně všichni a pořád.“

Merrick se trochu naježil. „Jistě, i bohové mají své chyby, Jacku. Jen dávej pozor, abys ve svém svatém hněvu nezastřelil i posla jen proto, že se ti nelíbí zprávy, které přináší. Už jsi toho v životě ztratil dost. Nechtěj přijít i o dalšího bratra.“

Rozumově to chápal, ale emocionálně? Ze všeho nejraději by teď Foxe roztrhl vlastníma rukama vej-půl. „Jen potřebuju trochu času, abych to celé nějak strávil.“

„To určitě potřebuješ. A to jsme ještě nemluvili o Avangeline a o tom, že ji někdo vydírá,“ poznamenal Merrick.

Jack zasténal. Samozřejmě že na to nezapomněl,

jen tuto část Foxova sdělení odsunul stranou. Nyní popadl psací podložku a zapsal si několik bodů.

Avangeline měla dlouhodobého milence a posílali si šifrované pohledy.

Nikdo z rodiny neví, kdo tento milenec je.

Proč je tato informace důvodem k vydírání? A jak to, že stačí k tomu, aby Avangeline změnila poslední vůli?

Doposud vyděrači zaplatila miliony v kryptoměnách na nedohledatelné účty a odmítá kontaktovat policii.

Vyděrač jí dal šest týdnů k napsání a notářskému ověření nové závěti.

Avangeline, díkybohu, o žádném tajném sexklubu nic neví.

Příliš mnoho tajemství!

Posunul seznam přes stůl k Merrickovi, který si ho přečetl a přikývl. „Tak nějak to je,“ připustil, zamračil se a požádal Jacka o propisku. Jack mu ji hodil, Merrick si položil papír na kolena, něco na něj připsal a zase ho posunul k Jackovi.

Proč je Aly Garwoodová v Calcott Manor a co, sakra, chce?

„Myslíš, že může být něco pravdy na její teorii, že po Malcolmovi podědila jeho způsob přemýšlení, jeho chutě, vzpomínky, chování?“

„To jako vážně?“ Jack přizvedl ohromeně obočí. „Prosím, řekni, že jí nevěříš?“

Merrick obrátil oči v sloup. „Já samozřejmě ne. Jsou to samé nesmysly, ale Soren a Fox ty její řeči doslova hltají.“

„Jsou zamilovaní zřejmě jim to vlezlo na mozek,“

usoudil Jack. „Jak by mohl dospělý chlap věřit něčemu tak uhozenému?“

Bolest hlavy, která mu tepala ve spáncích, se stále prohlubovala, jako by se mu snažila vystřelit mozek z hlavy.

„Měl bys zajet na Calcott Manor nějak to tam urovnat,“ poradil mu Merrick.

Jack se na něj podíval. „A nevelí teď kavalérii Fox?“ zeptal se sarkasticky.

Merrick na jeho hru nepřistoupil. „Fox, jak bys věděl, kdyby ses s ním dokázal bavit, odletěl do Malajsie. Hledá tam nového oblastního účetního a chce být u přijímacích pohovorů.“

Aha, Jack si vzpomněl. A taky na to, že se má v Kuala Lumpur sejít se svojí snoubenkou Ru. Což bude nejspíš ten pravý důvod cesty.

„Když teď odjedu, na ředitelství už nikdo nezůstane,“ bránil se a zoufale se snažil najít výmluvu, aby nemusel do Hatfieldu.

„Všechno, co bys mohl dělat tady, můžeš udělat i z Calcott Manor,“ ujistil ho Merrick. „Máš tady špičkové manažery, Jacku. Tak je nech dělat jejich práci. Zvládnou ji i bez toho, že by jim někdo pořád říkal, jak se to dá udělat líp.“

Jack chvílí přemýšlel, jak by na Merrickovu poznámku, jíž mu připomněl jeho otravný perfekcionismus, zareagoval, ale nakonec svou odpověď spolkl. Merrick měl koneckonců pravdu.

Jeho nechuť k návratu domů však měla i jiné důvody než strach z toho ponechat bez dozoru firmu, kterou si Malcolm vysnil a kterou on s Foxem vybuodovali v nadnárodní impérium. Calcott Manor pro něj nebylo pouze místem, kde strávil většinu svého dětství a dospívání a kde byly vzpomínky na jeho rodiče nejživější. Kdykoli se sem vracel, okamžitě začal

vzpomínat i na jednu rusovlásku s podmanivýma očima, která ho pronásledovala ve snech.

Peyton Caronová byla Malcolmova snoubenka, ale pár týdnů před Malcolmovou smrtí před deseti lety svatbu zrušili. Jack se s ní později vyspal, a to byl důvod jeho neklidu. Malcolm byl již dávno mrtvý a oba snoubenci se stejně rozešli. Přesto si nebyl jistý, jestli svého mrtvého bratra nezradil.

Nemohl se ani nikoho zeptat, dokonce ani Merricka.

Jediné, co věděl, bylo, že sex s Peyton před dvěma lety, strávili spolu jedinou noc, byl ten nejlepší sexuální zážitek v jeho životě. Stalo se to v Hatfieldu, a kdykoli se tam od té doby vrátil, nedokázal myslet na nic jiného. I proto se návštěvám Calcott Manor tak usilovně vyhýbal.

„Tak vzhledem k tomu, že Fox je na druhém konci světa, někdo se toho vydírání ujmout musí. Já nemůžu. Mám tenhle týden večeri s investory v Cancúnu a ten další v Seattlu,“ vysvětlil mu Merrick.

Oba bratři i Soren se v návštěvách babičky Avangeline v její luxusní rezidenci v Hatfieldu pravidelně střídali a Jack si neochotně přiznal, že nyní je řada na něm.

Podíval se na Merricka, který ani nemrkl. Parchant jeden. Jako vždycky si ho báječně vychutnával.

„Tak kdy vyrazíš?“ zajímal se Merrick.

Jack se podíval na potmělou obrazovku svého počítače, který od rána nezapnul, a na prázdný stůl. Dnes opravdu vůbec nic neudělal, stejně jako včera a předečím. Jestli má být vážně zbytečný, může to dělat i v Calcott Manor.

„Vyrazím ještě dopoledne,“ oznámí a připadal si, jako by mu bylo přinejmenším sto.

Merrick si pleskl dlaněmi do kolen a zvedl se ze židle. „Výborně, takže můj úkol zde je splněn,“ konstatoval a spokojeně se na Jacka usmál. V půli cesty ke dveřím se ještě náhle zastavil a otočil. „Ještě jedno varování,“ pronesl vážně a založil si ruce v bok. „Hlavně se tam nezamiluj. Soren a Fox mi vážně stačí. Jestli zůstanu jako poslední z party svobodný, máma mi nedá pokoj, dokud si taky někoho nenajdu. Uštvete mě k smrti.“

Jack potřásl hlavou. On měl od Jacinty, která byla jemu, bratrům i Sorenovi druhou mámou, naštěstí klid. Jednoduše se smířila se skutečností, že všechny jeho vztahy jsou již od samého začátku určené k neúspěchu. Z každého utekl dřív, než se stačil alespoň trochu rozvinout. Nedokázal se žádné ženě otevřít a opravdu blízký vztah mu naháněl hrůzu. Neměl čas ani zájem zjišťovat, proč to tak je. Vyhovovaly mu krátké, nezávazné flirty, při nichž od něj žena neočekávala víc než pár nocí báječného sexu.

Touze rozuměl, ale lásce?

Ne, nic jako láska neexistovalo.

Peyton seběhla dolů po prudkých schodech ze svého bytu do přízemí, do baru Clansy's, který vlastnili její nejlepší kamarádi Simon a Keene. Její dlouhý cop přitom rozverně poskakoval za ní. Keene si časně zrána vyzvedl Noaha s tím, že ho spolu se Simonem vezmou na pláž, a ona se vděčně vrátila do postele a spala až do osmi. Pak si v klidu dopřála sprchu, umyla si vlasy, oholila nohy a jednoduše si užívala volný den, který se jí naskytl. Protože jako svobodná matka na Západním pobřeží si takový luxus – nespěchat – nemohla téměř nikdy dopřát.

Venku byl nádherný srpnový den a její letní

dovolená se chýlila ke konci. Koncem měsíce se přestěhuje do Chicaga a nastoupí v místním Muzeu moderního umění jako asistentka kurátora a tohle krásné, líné léto zůstane pouze vzdálenou vzpomínkou.

V kuchyni baru si nalila kávu a zamířila do veřejného prostoru restaurace a bistra. Okamžitě zpozorovala své přátele a malého Noaha, který usnul s hlavíčkou na Simonově širokém rameni. Někdy si při pohledu na syna představovala, jak bude asi vypadat jako dospělý a bože, vypadal přesně jako jeho táta.

Grantham tělem i duší.

Před pár týdny se setkala s Foxem, prostředním z bratrů a přišlo jí divné vidět se zase s mužem, který se málem stal jejím švagrem. Fox byl Malcolmovi hodně podobný, na rozdíl od nejmladšího Jacka, jenž byl blondák s modrýma očima. A na rozdíl od Malcolma a Foxe si své kudrnaté vlasy nenechal ostříhat nakrátko; jen si je česal z obličeje a nechal si je padat na límec. Také míval, alespoň jak si ho pamatovala, o něco delší vousy než Fox. Ten si udržoval jednodenní strniště.

Dva ze tří Granthamů jsi viděla nahé...

Bože na nebesích, kde se ta šílená myšlenka vzala? A proč zrovna teď? Nejspíš proto, že je zpátky v Hatfieldu, na místě činu všech jejích sexuálních prohřešků. Tady žila, když se zamilovala a zasnoubila s Malcolmem, tady se také o osm let později vyspala s Jackem.

Znamená to snad, že Malcolma podvedla? Ne! To je naprosto směšná představa. Obě události od sebe dělilo osm let a, to je na tom *klíčové*, nemohla být přece nevěrná mrtvému.

Naštvaná, že se zase nechala vtáhnout do vzpomínek, prošla prázdným barem – otevřeli teprve před

hodinou – a políbila svého syna na hlavičku. Chlapec se ani nepohnul.

Vklouzla do boxu ke Keenovi a usmála se na jeho manžela a svého cvičením posedlého kamaráda. „Vidím, že jste toho chudáka ani trochu nešetřili,“ pronesla naoko káravě.

„Jasně, říká se tomu honění racků po pláži, to je naše nejoblíbenější disciplína,“ odpověděl Simon a položil Noahovi ruku na záda.

Když se Simon s Keenem dozvěděli, že má mít celé léto volné, doslova ji uprosili, aby za nimi do Hatfieldu přijela, a ona jejich pozvání s radostí přijala. Protože jakmile nastoupí v Chicagu do práce, jen tak se domů nedostane.

Keene se Simonem jí nabídli volný byt, který měli nad svým barem, a co víc, kdykoli mohli, brali Noaha na výlety nebo jenom tak na pláž. Ona tak měla spoustu času si číst, relaxovat a dohnat svůj spánkový deficit. Jenom jí napadlo, že strávit celé léto v prosluněném Hatfieldu možná není ten nejlepší nápad, protože přesně to jí bude ve větrném Chicagu chybět ze všeho nejvíc.

Co jí ale rozhodně chybět nebude, jsou vzpomínky na jejího otce, na Harryho, Malcolma a na noc, kdy Jack tak dokonale rozezpíval její tělo.

Dnes je ale moc krásně na to, aby myslela na Harryho zradu, na Malcolma, Jacka a minulost obecně. Slunce zářilo na blankytně modré obloze, vzduch byl opojně cítit mořem a Peyton zde byla se svými nejbližšími přáteli.

Přáteli, kteří ji milovali, a, což bylo ještě důležitější, úplně stejně milovali i jejího syna.

Usmála se na Simona i Keena a pomyslela si, že život snad nemůže být lepší než právě v tomhle

okamžiku. Kdyby tak mohla v Hatfieldu sehnat alespoň trochu slušné místo, neváhala by ani na veterinu. Jenže Hatfield byl přímořské letoviště, v létě plný turistů, v zimě naopak zející prázdnotou. Pro začínající muzejní kurátorku tu mnoho příležitostí nebylo.

„Tváříte se jako na pohřbu,“ konstatovala při pohledu na vážné tváře svých přátel.

Simon s Keenem se na sebe podívali, Keene kývl na Simona, jako by ho vyzýval, ať tedy spustí. Tohle vůbec nevypadá dobře, blesklo jí hlavou.

„Donesly se k nám zvěsti, že přijel Jack Grantham a že se tady chystá nějaký čas zdržet.“

Jack. Jack je ve městě. To si z ní Simon dělal legraci? Něco takového přece nemohla být pravda. Souhlasila s jejich pozváním jenom proto, že ji Simon, místní policista, ujistil, že sem Jack prakticky vůbec nejezdí. A pokud přece, byla to jen rychlá návštěva u babičky v Calcott Manor. Jack s Foxem řídili hotelové impérium a v letní sezoně měli samozřejmě nejvíc práce.

„Tohle je absurdní, Peyton. Musíš mu to říct,“ naléhal Simon a tvářil se opravdu vážně. „Když pomínu, že by se ti vážně hodily nějaké peníze navíc, Jack má právo vědět, že je Noahův táta. Takhle to vůči němu není fér.“

Peyton samozřejmě věděla, že Simon s Keenem po dítěti zoufale touží a snaží se zjišťovat možnosti umělého oplodnění a náhradní matky. I proto považovali za důležité, aby Jack o svém otcovství věděl. Nevěděli ovšem, jak složité to s Jackovou rodinou bylo, proč se s Malcolmem rozešli a proč jí jejich babička Avangeline kladla Malcolmovu smrt za vinu.

„Nemůžu mu to říct,“ zavrtěla hlavou. „To prostě nepřipadá v úvahu.“

Malcolm je mrtvý jenom kvůli tobě, a to ti nikdy neodpustím. Nemohu ti zabránit, abys v Hatfieldu dál bydlela, ale drž se od mých vnuků co nejdál. Na Malcolmův pohřeb si klidně běž, ale do jeho průběhu se nijak nezapojíš, ani se nebudeš pokoušet s někým z rodiny mluvit. Už nikdy nebudeš nikoho z rodiny kontaktovat. Pokud ano, zničím tebe i všechny, které miluješ.

Avangeline jí své varování sdělila jednoznačným, studeným a nelítostným hlasem. Peyton až příliš dobře chápala, že se nejedná o žádné plané vyhrožování. Miliardářka Avangeline měla prostředky i vliv, aby svou hrozbu do posledního písmene splnila. Peyton bylo tenkrát pouhých devatenáct a Avangeline ji k smrti vyděsila. Ani teď, o deset let později nezapomněla jediné slovo z toho, co jí řekla. A bála se úplně stejně.

Kdyby se Avangeline dozvěděla, že se vyspala s Jackem, nejspíš by zešílela vztekem. A jen Bůh ví, co by udělala, kdyby zjistila, Noah je její vnuk.

Peyton tlouklo srdce až v uších a nebyla vůbec schopná myslet. Ruka se jí třásla tak, že musela odložit kávu na stůl. Kousla se do rtu tak, až jí málem vyhrkly slzy bolesti. Pokoušela se namluvit si, že Avangeline přehání, ale sama sobě to nevěřila. Jackova babička byla kdysi považována za jednu z nejmocnějších žen světa a tohle postavení si rozhodně nezískala tím, že by se na všechny kolem usmívala.

Peyton nebyla připravená ani ochotná zjišťovat, jestli její výhrůžky měly nějakou dobu expirace. Avangeline měla bohatství i moc učinit peklo

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Tajemství
dávné noci***.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.